

Kochanovická epopeje.

Od Karla Klostermanna.

Pokračování.

V druhém lustru po třetím nastořen starosty Václava Topila událo se na zimu něco památkodobého v Kochanovicích: vrátil se ze světa Josef Třemák, vulgo Makovej.

Vrátili se v pravé jiné také, ale ti se vráceli všebe po každou na zimu, ti totiž, kteří odšel za prací na železnici, pomáhali jinde při skljení a přečesání chmelu, všebe ti, již meškávali jen dočasně mimo rodinu svoji dědinu. Návrat tectho živlů nebyl pocházen z událostí. Přišli, žili po starém zvyku, dívajíce toho, aby jim nedošly brambory, zel a kroupy, zimy se byli zásobili z našídáné v cizině mzdý za tuhon úmornou práci, a aby měli z čeho si kupovat chlebček, na nějž by jin bylo sotva zbylo, kdyby byli zásta doma. Ti všechni, pokud nebyli mladí a s všechnou, zůstavili v Kochanovicích své rodiny neb aspoň některého člena jejich, když se vrátili, na, byli tu a nestarali se mnoho o neváli, kterou jin jevili sedlaci s představením v čele.

V úctě jich nikdo neměl, starosta o nich tvrdil, že každý sippines ře svá vedele mafidáné trochy peněz nějaký nezpůsob, ba i nefest, avšak představiteli uvádili, že úcty nebylo i pro ty, kteří bud dobrovoučne proti své vlasti následkem prostředků starostových zůstali doma, a že, když by úcty bylo, nikdo by se z něm nesasyti.

Ale návrat Makového, oj, to bylo něco jiného! Sedl let tomu, odesel se ženou, se sedmnáctiletým výrostkem synem a s nějakou jistě drobnou, nikdo nevěděl kam. Marně byly píkly, jež starosta stojí proti jeho obchodu: zůstal bílý, zděný doměk i malou zahrádku, jež zarosla divě bujítem bojitem.

Rozdělaný, osmáhlý, špinavý odesel, a ně se o něm neproslecho, ledaže posílal starostovi asi třikrát penze na zaplacení danu. Potvrzen mu zaslali, sami nevíděli do kterých konců, ježto nikdo neuměl přečíst cizím jazykem psanou adresu, našanou na obálce, přiložené k pečeť zásylek.

Tu pojedou msto otrhaného nadějnou objevil se pěkný odený pán, msto uniovně ženy postre vyfintěná dámá v sametové mantile, s kluboučkem na hlavě, pod nímž te růžně vypasený obličeji, a jež počávaly trocín na významných botkách s vysokými podpatky; podle nich mladý pán se zlatým skřípečem na nose, pěkný v ře, s knofry a bradiškou, daleko dvojice obléčených malých slečenek. Přijeli v kočáře z města, kterého neladněho listopadového dne a odesralo přečko k starostovu.

Kubousek, člen obecného výboru, kráčejí vzhůru před svým rohatým spěchou, jež práv bylo dovezlo říku houboj na pole, spatřil skupinu, sít na beranici a poznav v tom Makového, jenž nař vyselil přívětivě dobrochot vlastního chrapu, zarázil se tou měrou, že zapoměl na voly, ubránil se za něj zdrobouným svým krokem. Vzpamatoval se teprve když voj ho dřela do kříže.

"Hou, mordě, hou," zařval, uchopiv převi v roh náručního vola. Když přišel zase do rovnováhy, viděl už jen zadní frontu Makového a jeho rohiny. Věházel právě představený do vrát. Trvalo drahou chvíli, než pošel zastavit se voly, mumlaje při tom: "Ať jsem nevím jaký je to on!"

Tom přijížděl jen vstře pozor, jenž byl rodu přivez, fikrista města, jemu známý. Ze statků vybíhal lidé.

"Makovej přijel!" zvolal Kubousek.

"Makovej!" — "Makovej" volal ženské shorem; svrchovaný úliv zračil se všechn obličeji. Vzal se tu pachýř.

"Koho jste to přivez?" tázal se fikristy.

"Nějakého pána z dalekých končin. Pokrmu a vrátku se zase do města..."

Kubousek neznal: vždyť je to Makovej, co odšel, několik let tomu, stavěl železnicu. Vždykopával u nich brambory! To se podstavuje, takový pán se z něho udělal! Člověk by nevěřil..."

"Cože? Tchže je to Makovej?"

"Ovšem, Makovej!" — "Ba, už je tomu tak?" — "Tak, tak! ozýval se hlasov.

Potřásl hlavou, pachýř ubíral se domů...

Ve světci u starostu odehrál se podobný výjev. Hospodář seděl za stolem, maje před sebou nějaké spisy, v nichž se přebíral. Hospodyně Šukala u kamen s deorum Baruškou, bosou, odčenou jedinou špinavou, sušinkou, jež zahalovala velmi povrchu štíhlé údy šestnáctiletého dívčete, jemuž černé, rozucháne vlasys a osmáhlé líčko do dívčiny cosi cikánského.

Dveře se otevřely zprudka. Stal na prahu široký zjev zavalitého pána, jehož obličeji zářil.

"Ha, ha, ha, pantalo! Jak se tu máte, co?" smál se pán. "Už mě neznáte, co? ha, ha, ha! Nu, časy se mění, co?"

Starosta vyskočil. Hlas se mu zazáplil povídáním, ale šero Bistopovo dne, tlučené ještě malým okénkem, bránil mu rozeznati tvář. Přehořel postupil zatím do prostředního, paní, mladý pán, děti vstoupili také, zdálo se, že je jich plná jízba, pravidl nebral koncem. Pan starostová stanula v němém údnu, Baruška vypouště oči a sponuvala závrit ústa. Mladý pán se na ni tu chvíli zadíval a zkoumal ji zrakem znalec, točí se knofry.

"Makovej!" vyrazil ze sebe starosta.

"Není možná, Rozára!" zvolala pan starostová.

"Nu, třeba Makovej, když obličeji září."

Třemák se usmál, pohledl na starostu, aby se jin ulehčilo o penize, jež vydělal tuhou prací. Tisíc se vydělal, to máte vidět, jaká je to porážka!"

"Nu, uměj to ti židé, snad alespoň moderní pohodlit."

Třemák se usmál, pohledl na starostu, aby se jin ulehčilo o penize, jež vydělal tuhou prací. Tisíc se vydělal, to máte vidět, jaká je to porážka!"

"Nu, uměj to ti židé, snad alespoň moderní pohodlit."

Třemák se usmál, pohledl na starostu, aby se jin ulehčilo o penize, jež vydělal tuhou prací. Tisíc se vydělal, to máte vidět, jaká je to porážka!"

"Nu, uměj to ti židé, snad alespoň moderní pohodlit."

Třemák se usmál, pohledl na starostu, aby se jin ulehčilo o penize, jež vydělal tuhou prací. Tisíc se vydělal, to máte vidět, jaká je to porážka!"

"Nu, uměj to ti židé, snad alespoň moderní pohodlit."

Třemák se usmál, pohledl na starostu, aby se jin ulehčilo o penize, jež vydělal tuhou prací. Tisíc se vydělal, to máte vidět, jaká je to porážka!"

"Nu, uměj to ti židé, snad alespoň moderní pohodlit."

Třemák se usmál, pohledl na starostu, aby se jin ulehčilo o penize, jež vydělal tuhou prací. Tisíc se vydělal, to máte vidět, jaká je to porážka!"

"Nu, uměj to ti židé, snad alespoň moderní pohodlit."

Třemák se usmál, pohledl na starostu, aby se jin ulehčilo o penize, jež vydělal tuhou prací. Tisíc se vydělal, to máte vidět, jaká je to porážka!"

"Nu, uměj to ti židé, snad alespoň moderní pohodlit."

Třemák se usmál, pohledl na starostu, aby se jin ulehčilo o penize, jež vydělal tuhou prací. Tisíc se vydělal, to máte vidět, jaká je to porážka!"

"Nu, uměj to ti židé, snad alespoň moderní pohodlit."

Třemák se usmál, pohledl na starostu, aby se jin ulehčilo o penize, jež vydělal tuhou prací. Tisíc se vydělal, to máte vidět, jaká je to porážka!"

"Nu, uměj to ti židé, snad alespoň moderní pohodlit."

Třemák se usmál, pohledl na starostu, aby se jin ulehčilo o penize, jež vydělal tuhou prací. Tisíc se vydělal, to máte vidět, jaká je to porážka!"

"Nu, uměj to ti židé, snad alespoň moderní pohodlit."

Třemák se usmál, pohledl na starostu, aby se jin ulehčilo o penize, jež vydělal tuhou prací. Tisíc se vydělal, to máte vidět, jaká je to porážka!"

"Nu, uměj to ti židé, snad alespoň moderní pohodlit."

Třemák se usmál, pohledl na starostu, aby se jin ulehčilo o penize, jež vydělal tuhou prací. Tisíc se vydělal, to máte vidět, jaká je to porážka!"

"Nu, uměj to ti židé, snad alespoň moderní pohodlit."

Třemák se usmál, pohledl na starostu, aby se jin ulehčilo o penize, jež vydělal tuhou prací. Tisíc se vydělal, to máte vidět, jaká je to porážka!"

"Nu, uměj to ti židé, snad alespoň moderní pohodlit."

Třemák se usmál, pohledl na starostu, aby se jin ulehčilo o penize, jež vydělal tuhou prací. Tisíc se vydělal, to máte vidět, jaká je to porážka!"

"Nu, uměj to ti židé, snad alespoň moderní pohodlit."

Třemák se usmál, pohledl na starostu, aby se jin ulehčilo o penize, jež vydělal tuhou prací. Tisíc se vydělal, to máte vidět, jaká je to porážka!"

"Nu, uměj to ti židé, snad alespoň moderní pohodlit."

Třemák se usmál, pohledl na starostu, aby se jin ulehčilo o penize, jež vydělal tuhou prací. Tisíc se vydělal, to máte vidět, jaká je to porážka!"

"Nu, uměj to ti židé, snad alespoň moderní pohodlit."

Třemák se usmál, pohledl na starostu, aby se jin ulehčilo o penize, jež vydělal tuhou prací. Tisíc se vydělal, to máte vidět, jaká je to porážka!"

"Nu, uměj to ti židé, snad alespoň moderní pohodlit."

Třemák se usmál, pohledl na starostu, aby se jin ulehčilo o penize, jež vydělal tuhou prací. Tisíc se vydělal, to máte vidět, jaká je to porážka!"

"Nu, uměj to ti židé, snad alespoň moderní pohodlit."

Třemák se usmál, pohledl na starostu, aby se jin ulehčilo o penize, jež vydělal tuhou prací. Tisíc se vydělal, to máte vidět, jaká je to porážka!"

"Nu, uměj to ti židé, snad alespoň moderní pohodlit."

Třemák se usmál, pohledl na starostu, aby se jin ulehčilo o penize, jež vydělal tuhou prací. Tisíc se vydělal, to máte vidět, jaká je to porážka!"

"Nu, uměj to ti židé, snad alespoň moderní pohodlit."

Třemák se usmál, pohledl na starostu, aby se jin ulehčilo o penize, jež vydělal tuhou prací. Tisíc se vydělal, to máte vidět, jaká je to porážka!"

"Nu, uměj to ti židé, snad alespoň moderní pohodlit."

Třemák se usmál, pohledl na starostu, aby se jin ulehčilo o penize, jež vydělal tuhou prací. Tisíc se vydělal, to máte vidět, jaká je to porážka!"

"Nu, uměj to ti židé, snad alespoň moderní pohodlit."

Třemák se usmál, pohledl na starostu, aby se jin ulehčilo o penize, jež vydělal tuhou prací. Tisíc se vydělal, to máte vidět, jaká je to porážka!"

"Nu, uměj to ti židé, snad alespoň moderní pohodlit."

Třemák se usmál, pohledl na starostu, aby se jin ulehčilo o penize, jež vydělal tuhou prací. Tisíc se vydělal, to máte vidět, jaká je to porážka!"

"Nu, uměj to ti židé, snad alespoň moderní pohodlit."

Třemák se usmál, pohledl na starostu, aby se jin ulehčilo o penize, jež vydělal tuhou prací. Tisíc se vydělal, to máte vidět, jaká je to porážka!"

"Nu, uměj to ti židé, snad alespoň moderní pohodlit."

Třemák se usmál, pohledl na starostu, aby se jin ulehčilo o penize, jež vydělal tuhou prací. Tisíc se vydělal, to máte vidět, jaká je to porážka!"

"Nu, uměj to ti židé, snad alespoň moderní pohodlit."

Třemák se usmál, pohledl na starostu, aby se jin ulehčilo o penize, jež vydělal tuhou prací. Tisíc se vydělal, to máte vidět, jaká je to porážka!"

"Nu, uměj to ti židé, snad alespoň moderní pohodlit."

Třemák se usmál, pohledl na starostu, aby se jin ulehčilo o penize, jež vydělal tuhou prací. Tisíc se vydělal, to máte vidět, jaká je to porážka!"

"Nu, uměj to ti židé, snad alespoň moderní pohodlit."

Třemák se usmál, pohledl na starostu, aby se jin ulehčilo o penize, jež vydělal tuhou prací. Tisíc se vydělal, to máte vidět, jaká je to porážka!"

"Nu, uměj to ti židé, snad alespoň moderní pohodlit."

Třemák se usmál, pohledl na starostu, aby se jin ulehčilo o penize, jež vydělal tuhou prací. Tisíc se vydělal, to má